

Remittance of Myanmar Migrants

Danaikrit Inthurit

Ph.D. (Applied Economics), Lecturer.

Faculty of Business Administration and Information Technology,

Ragamangala University of Technology Tavan-Ok :

Chakrabongse Bhuvanarth Campus

E-mail: offdanaikrit@gmail.com

197

ปีที่ 24

ฉบับที่ 3

ก.ย.

-

ธ.ค.

2561

Abstract

This study aims to analyze 1) volume and frequency of remittance, and 2) factors effecting remittance of Myanmar migrant workers. Data was collected by a questionnaire with 400 samples of Myanmar migrant workers living in Chiang Mai province. A path analysis was used to analyze the motivational factors effecting remittance. The result indicated that 339 of Myanmar workers remitted home at an average annual remittance of 10,709.73 Baht. They averagely remitted at 5.57 times per year. They also remitted at 1,922.75 Baht per person. Each of them paid for remittance expenditures at 243.85 Baht per year. While debts affected both direct and indirect effects of motivational remittance factors. This research suggests that Thai financial institutions should

reduce the fees for remittance in order to attract the migrant workers to remit money back home through Thai financial institutions instead of through network of Myanmar people.

Keywords: migrant workers, myanmar, path analysis, remittance

การส่งเงินกลับประเทศ ของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์

दनัยกฤต อินทุฤทธิ์

ปร.ด. (เศรษฐศาสตร์ประยุกต์), อาจารย์
คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณอุบล
E-mail : offdanaikrit@gmail.com

199

ปีที่ 24
ฉบับที่ 3
ก.ย.
-
ธ.ค.
2561

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
1) ปริมาณและความถี่ในการส่งเงินกลับ 2) ปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อการส่งเงินกลับของแรงงานข้ามชาติ
ชาวเมียนมาร์ผ่านการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม
ซึ่งใช้วิธีการวิเคราะห์เส้นทางในการวิเคราะห์ความ
สัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งเงินกลับของ
แรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์จำนวน 400 คนใน
จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่าง
มีการส่งเงินกลับทั้งหมด 339 คน มีการส่งเงินกลับโดย
เฉลี่ยต่อปี 10,709.73 บาท โดยค่าเฉลี่ยแล้วแรงงาน
ข้ามชาติส่งเงินกลับ 5.57 ครั้งต่อปี ครั้งละ 1,922.75 บาท
และแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์ที่ส่งเงินกลับประเทศ
เสียค่าใช้จ่ายในการส่งเงินกลับ 243.85 บาทต่อปีต่อคน

ขณะที่การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งเงินกลับบ้าน พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการส่งเงินกลับ คือ ภาวะหนี้สิน งานวิจัยนี้ขอเสนอแนะให้หน่วยงานสถาบันการเงินของไทยควรที่จะปรับลดค่าธรรมเนียมในการส่งเงินกลับให้ถูกลงเพื่อดึงดูดให้แรงงานส่งเงินกลับผ่านสถาบันการเงินของไทยแทนที่จะส่งเงินกลับผ่านเครือข่ายชาวเมียนมาร์

คำสำคัญ: การวิเคราะห์เส้นทาง, การส่งเงินกลับประเทศ, เมียนมาร์, แรงงานข้ามชาติ

บทนำ

ปัจจุบันมีแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์เข้ามาทำงานในประเทศไทยจำนวนมาก แรงงานข้ามชาติกลายเป็นกำลังหลักในการทำงานประเภท 3 เสี่ยง ได้แก่ เสี่ยงสกปรก เสี่ยงอันตราย และเสี่ยงต่อความยากลำบาก นอกจากนี้ประชากรกลุ่มนี้ยังกลายเป็นผู้บริโภคที่เกิดการใช้จ่ายในประเทศไทยที่สำคัญ อย่างไรก็ตามแรงงานเหล่านี้ได้ทำการส่งเงินกลับประเทศซึ่ง ณ ปัจจุบันนี้การส่งเงินของแรงงานข้ามชาติได้เปลี่ยนรูปแบบไปจากเดิมที่เคยส่งเงินกลับประเทศโดยใช้บุคคลเป็นการส่งผ่านโดยใช้เครือข่ายการส่งเงินซึ่งเสียค่าใช้จ่ายในการนำส่ง 2,000 บาทต่อการส่งเงิน 100,000 บาท หรือคิดเป็นประมาณ 40-50 บาท โดยแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์ให้เหตุผลสำคัญที่ไม่นิยมส่งเงินกลับผ่านกระบวนการของธนาคารในประเทศเนื่องจาก ค่าธรรมเนียมในการส่งเงินกลับที่แพงกว่าเกือบเท่าตัว และความเรียบง่ายของระบบการฝากส่งของเครือข่ายส่งเงินกลับซึ่งกระบวนการที่เกิดขึ้นในประเทศไทยจะไม่ได้รับผลประโยชน์ใดๆ จากการส่งเงินกลับประเทศของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์เลย (दनัยกฤต อินทุฤทธิ์, 2560) ซึ่งประเด็นดังกล่าวสะท้อนภาพกว้างให้เห็นถึงมูลค่าทางเศรษฐกิจที่หายไปอันเนื่องมาจากความถี่ในการส่งเงินกลับของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์ เพราะการส่งเงินกลับประเทศหนึ่งครั้งจะเกิดค่าธรรมเนียมในการส่งเงินกลับซึ่งประเทศไทยไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกระบวนการดังกล่าว โดยการศึกษาครั้งนี้จะชี้ให้เห็นผลกระทบจากการไม่มีกระบวนการส่งเงินที่ราคาถูกกว่าเครือข่ายแรงงานข้ามชาติและเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปรับพิจารณาในการหามาตรการทางราคาหรือเชิงนโยบายที่จะดึงดูดให้แรงงานข้ามชาติหันมาสนใจกลับมาส่งเงินผ่านกระบวนการธนาคารในประเทศไทยมากขึ้น

แม้ว่าการเข้ามาทำงานในประเทศไทยของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์จะมีผลสำคัญต่อความเจริญทางเศรษฐกิจเพราะประชากรกลุ่มนี้นอกจากจะเป็นพลังแรงงานสำคัญในธุรกิจ 3 เสี่ยง ยังเป็นผู้ที่เกิดการอุปโภคบริโภคใน

เศรษฐกิจของท้องถิ่นนั้นๆ ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามแม้ว่าแรงงานข้ามชาติ จะเกิดการอุปโภคบริโภคแล้วก็ยังเกิดการส่งเงินกลับประเทศของตนเอง เช่นกัน อย่างไรก็ตามหากนำเรื่องค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์มาพิจารณาร่วมกับแรงจูงใจในการส่งเงินกลับ จะทำให้ เราได้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งเงินกลับ โดยการหาปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการส่งเงินกลับประเทศจะทำให้เราเห็นสภาพการใช้จ่ายในแต่ละ เดือนของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์ซึ่งจะสะท้อนภาพความต้องการใน การส่งเงินกลับของแรงงานกลุ่มนี้ โดยการหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่ง เงินกลับจะไปสู่การรู้สาเหตุว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อการส่งเงินกลับมากที่สุด โดยทำการใช้แนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจในการส่งเงินกลับ (Rapoport and Docquier, 2003 อ้างใน ศศิวิทย์ วงษ์มณฑา, 2556, 3) มาพิจารณาในการ สร้างกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งการศึกษาในประเด็นดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ สำหรับประเทศไทยหากต้องการจะดึงดูดเงินส่วนที่ส่งกลับให้น้อยลงเพื่อ ลดจำนวนไหลออกให้ได้มากที่สุด

ดังนั้น งานวิจัยในครั้งนี้จึงมีความต้องการที่จะศึกษาถึงความถี่ในการ ส่งเงินกลับของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์ เนื่องจากการศึกษาในเรื่อง ของความถี่ในการส่งเงินกลับจะทำให้เห็นภาพรวมค่าเสียโอกาสที่ประเทศไทย จะไม่ได้รับผลประโยชน์ใดๆ จากการส่งเงินกลับของแรงงาน ซึ่งในประเด็น สะท้อนให้เห็นมูลค่าทางเศรษฐกิจที่หายไปอันเนื่องมาจากความถี่ในการ ส่งเงินกลับของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์ และงานวิจัยครั้งนี้จะทำการ ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งเงินกลับของแรงงานข้ามชาติ ชาวเมียนมาร์เพื่อจะนำผลที่ได้มานำเสนอแนวทางที่จะป้องกันการไหลออก ของเงินจากประเทศไทยในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาปริมาณและความถี่ในการส่งเงินกลับของแรงงานข้ามชาติ ชาวเมียนมาร์

2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งเงินกลับของแรงงานข้ามชาติ
ชาวเมียนมาร์

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. พื้นที่เป้าหมาย

กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) แล้วนำมาจำแนกในการสุ่มด้วยสูตรคำนวณกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่เพื่อแบ่งสัดส่วน ซึ่งพื้นที่ศึกษาอยู่ใน 5 อำเภอ จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ อ.เมืองเชียงใหม่ ซึ่งเป็นศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจของจังหวัด และ อ.สันทราย อ.แมริม อ.ดอยสะเก็ด และ อ.สันกำแพง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการขยายตัวด้านเศรษฐกิจจาก อ.เมืองเชียงใหม่

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์ที่ขึ้นทะเบียนทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายในประเทศไทย ณ จังหวัดเชียงใหม่จำนวน 83,678 คน ขณะที่การกำหนดกลุ่มตัวอย่างนั้นผู้วิจัยได้อาศัยข้อมูลที่มีการจำแนกอำเภอในจังหวัดเชียงใหม่จากผลสำรวจแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติประเภทบัตรสีชมพูจากสำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่โดยแยกตามอำเภอในจังหวัดเชียงใหม่ และกำหนดกลุ่มตัวอย่างการวิจัยซึ่งใช้การคำนวณของยามาเน่ (Yamane, 1973) เพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดค่าความคาดเคลื่อนไว้ที่ร้อยละ 5 ซึ่งผลการคำนวณเท่ากับ 398.097 คน ทำการปัดเศษเพื่อให้สะดวกแก่การรวบรวมข้อมูลเท่ากับจำนวน 400 คน จากนั้นทำคำนวณสัดส่วนตามอำเภอพื้นที่ศึกษาที่ได้คัดเลือกไว้ ซึ่งผลการคำนวณ ได้แก่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ 210 คน อำเภอสันทราย 89 คน อำเภอแมริม 46 คน อำเภอสันกำแพง 31 คน และอำเภอดอยสะเก็ด 24 คน

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบการสอบถามโดยการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บ

รวบรวมข้อมูลโดยมีล่ามแปลภาษาภาษาเมียนมาร์ช่วยในการสัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของแรงงาน ตอนที่ 2 พฤติกรรมทางการเงินในประเทศไทยและการส่งเงินกลับประเทศ และตอนที่ 3 แรงจูงใจที่มีผลต่อการส่งเงินกลับประเทศของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงของแบบสอบถามผ่านการทำการทดสอบข้อคำถามก่อนวิจัย (Pre-Test) กับแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์จังหวัดลำพูน จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการวัดความสอดคล้องภายในแบบ Cronbach's Alpha ข้อคำถามที่มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปซึ่งถือว่ามีความเชื่อถือได้ค่อนข้างสูง (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546) จากการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.743 ซึ่งถือว่าเชื่อถือได้จึงนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

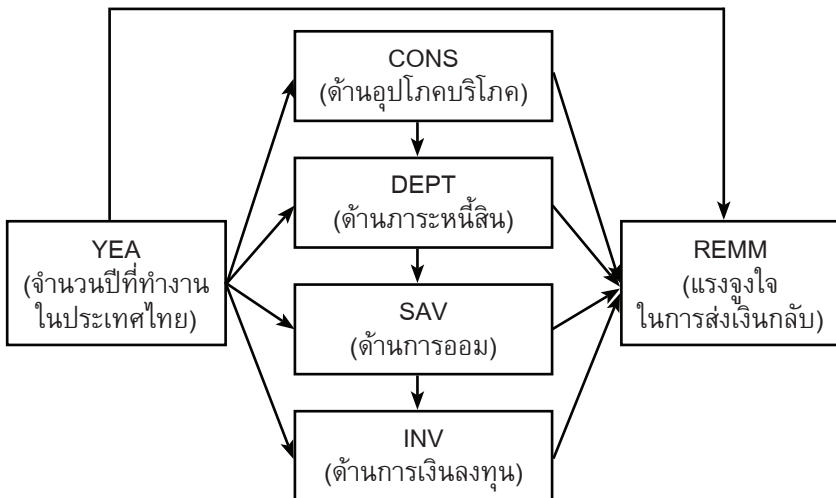
การวิเคราะห์ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน จำนวนบุคคลในครอบครัว จำนวนปีที่ทำงานในประเทศ และส่วนที่ 2 พฤติกรรมทางการเงินในประเทศไทยและการส่งเงินกลับประเทศ แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 พฤติกรรมทางการเงินในประเทศไทย ได้แก่ รายได้ (บาท) พฤติกรรมการเงินด้านการอุปโภคบริโภค (บาท) ด้านการลงทุน (บาท) ด้านการออม (บาท) ด้านภาวะหนี้สิน (บาท) และการใช้จ่ายส่วนอื่นๆ (บาท) ขณะที่ประเด็นที่ 2 คือ พฤติกรรมทางการเงินในการส่งเงินกลับประเทศ ได้แก่ ปริมาณเงินการส่งเงินกลับประเทศต่อครั้ง (บาท) และความถี่ในการส่งเงินกลับ (ครั้งต่อปี) ซึ่งสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และส่วนที่ 3 แรงจูงใจที่มีผลต่อการส่งเงินของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์เป็นข้อคำถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับแบบไลเคิร์ต (Likert scale) แล้วนำผลรวมและหาค่าเฉลี่ย เมื่อได้ข้อมูลจากทั้ง 3 ส่วนแล้วนั้นขั้นตอนต่อไปจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเงิน โดยใช้สมการการวิเคราะห์ถดถอย การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเส้นทางสัมพันธ์ ซึ่งเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว

(สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ทางสถิติ AMOS ซึ่งมีรูปแบบของสมการ ลักษณะของเส้นทาง ตัวย่อและความหมาย ดังภาพ 1

จากแบบจำลองภาพ 1 สามารถเขียนรูปแบบสมการความสัมพันธ์ที่ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Regression analysis) ในรูปสมการ ดังนี้

$$\text{REMM} = a + b_1\text{YEA} + b_2\text{CONS} + b_3\text{DEPT} + b_4\text{SAV} + b_5\text{INV}$$

ทั้งนี้ ตัวแปรแรงจูงใจในการส่งเงินกลับ (REMM) ได้จากการวิเคราะห์แรงจูงใจในการส่งเงินกลับทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจในการส่งเงินกลับเกิดจากความเห็นอกเห็นใจ จากผลประโยชน์ตอบแทน จากการประกันความเสี่ยง และจากการลงทุน (ศศิอุษณ์ วงษ์มณฑา, 2560) โดยจะใช้เครื่องมือแบบสอบถามโดยการสัมภาษณ์ในส่วนที่มีข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับแบบไลเคิร์ท (Likert scale) แล้วนำผลรวมและหาค่าเฉลี่ยเพื่อเป็นตัวแทนตัวแปรระดับพฤติกรรมทางการเงินในท้ายที่สุด

ภาพ 1 แบบจำลองการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ (Path Analysis) ของตัวแปรที่ศึกษา

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของแรงงาน

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน เป็นเพศชาย จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.75 และเป็นเพศหญิง 249 คิดเป็นร้อยละ 62.25 เมื่อทำการตรวจสอบอายุของกลุ่มตัวอย่าง สามารถจัดเรียงได้ 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มช่วงอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 กลุ่มช่วงอายุ 26 ถึง 30 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 กลุ่มช่วงอายุ 31 ถึง 40 ปี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 กลุ่มช่วงอายุ 40 ถึง 50 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 และกลุ่มช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 และเมื่อทำการสำรวจถึงจำนวนปีที่ทำงานในประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่า สามารถแบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มเข้ามาทำงานในประเทศไทยได้ 1 ถึง 7 ปี จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 กลุ่ม 8 ถึง 14 ปี จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 กลุ่ม 15 ถึง 21 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 กลุ่ม 22 ถึง 29 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และกลุ่ม 30 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

2. พฤติกรรมทางการเงินในประเทศไทย

พฤติกรรมทางการเงินในประเทศไทยในนิยามของผู้วิจัย คือ การใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในประเทศไทยในแต่ละเดือนของแรงงานข้ามชาติ ซึ่งสามารถแบ่งหมวดหมู่และรายละเอียดเบื้องต้นได้ดังตาราง 1

พฤติกรรมทางการเงินในประเทศไทยของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์สามารถอธิบายรายละเอียดในแต่ละหมวดหมู่ได้ ดังนี้

2.1 รายได้ของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์

รายได้ของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์ได้ค่าสูงสุดของข้อมูลเท่ากับ 12,200 บาทและได้ค่าต่ำสุดของข้อมูลเท่ากับ 5,500 บาท มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1476.20 เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้านรายได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน เท่ากับ 8,685.86 บาท

ตาราง 1 พฤติกรรมทางการเงินในประเทศไทยของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์

พฤติกรรมทางการเงิน	จำนวน		ค่าสูงสุดต่อเดือน (บาท)	ค่าต่ำสุด ต่อเดือน (บาท)	ค่าส่วนแบ่ง เบรพมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยต่อ เดือน(บาท)
	จำนวน (คน)	ร้อยละ				
ด้านการอุปโภค และ บริโภค	400	100.00	8,000.00	2,350.00	1492.76	4,792.94
ด้านการลงทุน	368	92.00	5,166.67	300.00	984.71	1,575.58
ด้านการออม	389	97.25	4,000.00	300.00	793.57	989.58
การเงินด้านอื่นๆ	378	94.50	500.00	60.00	109.55	219.12
ภาระหนี้สิน	194	48.50	2,150.00	500.00	402.55	960.42

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

2.2 การเงินด้านการอุปโภคและบริโภค

แรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์มีการเงินด้านการอุปโภคและบริโภคเท่ากับ 4,792.94 บาทต่อเดือน ปรากฏค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1492.76 โดยสามารถแจกแจงรายละเอียดของแต่ละหมวดหมู่ได้ ดังนี้ 1) การเงินด้านการอุปโภคบริโภคบริโภคหมวดอาหารและเครื่องดื่มเท่ากับ 2,485.12 บาทต่อเดือน 2) การเงินด้านการอุปโภคบริโภคบริโภคหมวดการบันเทิงเท่ากับ 503.91 บาทต่อเดือน 3) การเงินด้านการอุปโภคบริโภคบริโภคหมวดเคหะสถานเท่ากับ 740.95 บาทต่อเดือน 4) การเงินด้านการอุปโภคบริโภคบริโภคหมวดเครื่องนุ่งห่มเท่ากับ 348.41 บาทต่อเดือน 5) การเงินด้านการอุปโภคบริโภคบริโภคหมวดพาหนะและบริการขนส่งเท่ากับ 381.41 บาทต่อเดือน 6) การเงินด้านการอุปโภคบริโภคบริโภคหมวดยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่ากับ 517.51 บาทต่อเดือน 7) การเงินด้านการอุปโภคบริโภคบริโภคหมวดการรักษาพยาบาลเท่ากับ 276.60 บาทต่อเดือน

2.3 การเงินด้านการลงทุน

จากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน มีการลงทุนทั้งหมด 368 คน คิดเป็นร้อยละ 92.75 จำนวนที่เหลืออีก 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 ไม่เกิดการลงทุนใดๆ ค่าเฉลี่ยในการลงทุนเท่ากับ 1,575.58 บาทต่อเดือน ปรากฏค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 984.71 โดยการลงทุนของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์แบ่งออกได้ 3 ประเภท ได้แก่ การลงทุนธุรกิจมีแรงงานที่เกิดการลงทุนในกลุ่มธุรกิจมีเพียง 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ขณะที่การลงทุนเพื่อการเก็งกำไรในทองคำมีแรงงานที่ลงทุนในประเภทนี้ 194 คน และการลงทุนเพื่อการศึกษามากที่สุดโดยมีการลงทุนในกลุ่มนี้จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25

2.4 การเงินด้านการออม

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน มีเพียง 11 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 2.75 ที่ไม่มีการออมในแต่ละเดือน จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติได้ค่าสูงสุดของข้อมูลเท่ากับ 4,000 บาทและได้ค่าต่ำสุดของข้อมูลเท่ากับ 300 บาท ปรากฏค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 793.57 โดยเฉลี่ยแล้วแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์มีการเงินด้านการออมเท่ากับ 989.58 บาทต่อเดือน

2.5 ภาวะหนี้สิน

จากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 มีการใช้จ่ายในด้านหนี้สินในทุกเดือนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 960.42 บาท ปรากฏค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 402.45 การเงินด้านหนี้สินของกลุ่มตัวอย่างสามารถแบ่งได้ 2 ประเภทได้แก่ หนี้สินเพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตมีจำนวน 167 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 41.42 และหนี้สินส่วนตัวเพื่อใช้จ่ายใช้สอยมีจำนวน 28 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.94

2.6 การเงินด้านอื่นๆ

จากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน มีเพียง 22 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 5.50 ที่ไม่มีการเงินด้านอื่นๆในแต่ละเดือน จากการวิเคราะห์ทางสถิติได้ค่าสูงสุดของข้อมูลเท่ากับ 500 บาทและได้ค่าต่ำสุดของข้อมูลเท่ากับ 60.00 บาท โดยค่าเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างมีการเงินอื่นๆเฉลี่ยต่อเดือนทั้งหมดเท่ากับ 219.12 บาทต่อเดือน ปรากฏค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 109.55 ซึ่งการเงินด้านอื่นๆ ของกลุ่มตัวอย่างสามารถแบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว จำนวน 369 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 91.52 และค่าใช้จ่ายเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง เงินกองกลางของชุมชนนั้นๆเรียกเก็บโดยสมัครใจเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมจำนวน 124 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.75

3. พฤติกรรมทางการเงินในการส่งเงินกลับประเทศของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์

ในการอภิปรายผลพฤติกรรมทางการเงินในการส่งเงินกลับประเทศของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์จะจำแนกการอภิปรายออกเป็น 2 ประเด็น คือ ปริมาณและความถี่ในการส่งเงินกลับประเทศของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

การตรวจสอบการส่งเงินกลับบ้านจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน มีการส่งเงินกลับทั้งหมด 339 คน คิดเป็นร้อยละ 84.75 จำนวนที่เหลืออีก 61 คน คิดเป็น

ร้อยละ 15.25 ไม่เกิดการส่งเงินกลับ ทั้งนี้ แรงงานข้ามชาติชาวเมียนมีการส่งเงินกลับโดยเฉลี่ยต่อปี 10,709.73 บาทต่อราย โดยเพศชายมีการส่งเงินกลับโดยเฉลี่ยต่อปี 8,771.53 บาท และเพศหญิงมีการส่งเงินกลับโดยเฉลี่ยต่อปี 11,915.31 บาท ขณะที่โดยค่าเฉลี่ยแล้วแรงงานข้ามชาติส่งเงินกลับ 5.57 ครั้งต่อปี ครั้งละ 1,922.75 บาท ดังแสดงในตาราง 2

เมื่อพิจารณาเรื่องการส่งเงินกลับของแรงงานกับสายงานอาชีพ ณ ปัจจุบันพบว่าโดยค่าเฉลี่ยแล้วพบว่ากลุ่มอาชีพกรรมกรก่อสร้างมีการส่งเงินกลับสูงสุดเท่ากับ 11,836.76 บาท โดยค่าเฉลี่ยแล้วส่งเงินกลับ 5.53 ครั้งต่อปี ครั้งละ 2,140.46 บาท ขณะที่กลุ่มอาชีพลูกจ้างหน่วยงานเอกชนมีรายจ่ายต่อปีเพื่อการส่งเงินกลับต่ำสุดเท่ากับ 9,517.50 บาท โดยค่าเฉลี่ยแล้วส่งเงินกลับ 4.66 ครั้งต่อปี ครั้งละ 2,042.38 บาท ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 การส่งเงินกลับกับสายงานอาชีพ ณ ปัจจุบัน

สายงานอาชีพ ณ ปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยต่อปี (บาท)	ความถี่ (ครั้ง/ปี)	ค่าเฉลี่ยต่อครั้งในการส่ง (บาท)
รับจ้างทั่วไป	56	14.00	10747.50	11,732.14	6.46	1,816.12
พนักงานทำความสะอาด	95	23.75	5875.22	11,164.21	6.26	1,783.42
กรรมกรก่อสร้าง	68	17.00	3942.53	11,836.76	5.53	2,140.46
ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน	120	30.00	3561.62	9,517.50	4.66	2,042.38
รวม	339	84.75	6062.81	10,709.73	5.57	1,922.75

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

ตาราง 2 การส่งเงินกลับบ้านของแรงงานข้ามชาติชาวเสียนมาร์

เพศ	จำนวน		ค่าต่ำสุดต่อปี (บาท)	ค่าสูงสุดต่อปี (บาท)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	ความถี่ (ครั้ง/ปี)	ค่าเฉลี่ยต่อครั้งในการส่ง (บาท)
	จำนวน (คน)	ร้อยละ						
ชาย	130	32.50	500.00	18,000.00	3948.94	8,771.53	3.90	2,249.11
หญิง	209	52.50	5,000.0	36,000.00	6800.85	11,915.31	6.61	1,802.62
รวม	339	84.75	500.00	36,000.00	6062.81	10,709.73	5.57	1,922.75

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อพิจารณากลุ่มช่วงอายุพบว่าโดยค่าเฉลี่ยแล้วพบว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปีรายจ่ายต่อปีเพื่อการส่งเงินกลับสูงสุดเท่ากับ 12,046.15 บาท โดยค่าเฉลี่ยแล้วส่งเงินกลับ 5.19 ครั้งต่อปี ครั้งละ 2,321.46 บาท ขณะที่กลุ่มช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไปมีรายจ่ายต่อปีเพื่อการส่งเงินกลับต่ำสุดเท่ากับ 6,230.76 บาท โดยค่าเฉลี่ยแล้วส่งเงินกลับ 2.15 ครั้งต่อปี ครั้งละ 2,898.12 บาท ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 การเงินด้านการส่งเงินกลับกับกลุ่มช่วงอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ต่อปี (บาท)	ความถี่ (ครั้ง/ปี)	ค่าเฉลี่ย ต่อครั้ง ในการส่ง (บาท)
ต่ำกว่า 25 ปี	78	19.50	9693.14	12,046.15	5.19	2,321.46
26 ถึง 30 ปี	99	24.75	4559.85	10,248.48	5.37	1,908.47
31 ถึง 40 ปี	95	23.75	4605.21	11,475.78	6.27	1,830.27
40 ถึง 50 ปี	54	13.50	3256.26	9,355.55	6.11	1,531.19
50 ปี ขึ้นไป	13	3.25	1300.88	6,230.76	2.15	2,898.02
รวม	339	84.75	6062.81	10,709.73	5.57	1,922.75

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อพิจารณาจำนวนปีที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย พบว่าโดยค่าเฉลี่ยแล้วกลุ่มเข้ามาทำงานในประเทศไทยได้ 8 ถึง 14 ปีมีรายจ่ายต่อปีเพื่อการส่งเงินกลับสูงสุดเท่ากับ 11,486.00 บาท โดยค่าเฉลี่ยแล้วส่งเงินกลับ 6.36 ครั้งต่อปี ครั้งละ 1,805.97 บาท ขณะที่กลุ่มเข้ามาทำงานในประเทศไทยได้ 29 ปีขึ้นไป

มีรายจ่ายต่อปีเพื่อการส่งเงินกลับต่ำสุดเท่ากับ 6,500.00 บาท โดยค่าเฉลี่ยแล้วส่งเงินกลับ 2 ครั้งต่อปี ครั้งละ 3,250.00 บาท ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 การส่งเงินกลับกับจำนวนปีที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย

จำนวนปี (ปี)	จำนวน	ร้อยละ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยต่อปี (บาท)	ความถี่ (ครั้ง/ปี)	ค่าเฉลี่ยต่อการส่ง (บาท)
1 ถึง 7 ปี	177	44.25	7,508.83	10,959.32	5.47	2,003.53
8 ถึง 14 ปี	100	25.00	3,967.57	11,486.00	6.36	1,805.97
15 ถึง 21 ปี	28	7.00	3,864.31	9,742.85	7.35	1,325.56
22 ถึง 29 ปี	24	6.00	2,251.11	8,516.67	2.50	3,406.67
29 ปีขึ้นไป	10	2.50	1,900.29	6,500.00	2.00	3,250.00
รวม	339	84.75	6,062.81	10,709.73	5.57	1,922.75

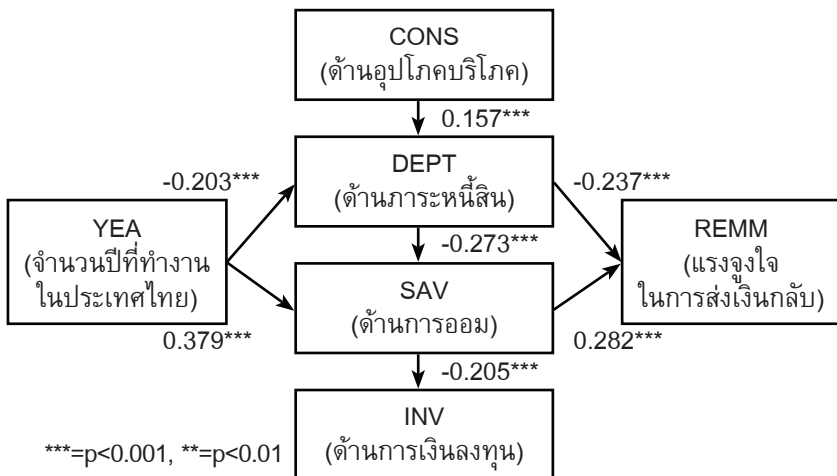
ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

เมื่อนำข้อมูลมาอภิปรายผลแล้วจะพบว่าจำนวนปีที่ทำงานในประเทศไทยกับช่วงอายุมีความถี่ในการส่งเงินกลับในทิศทางเดียวกัน คือ มีแนวโน้มที่จะส่งเงินกลับน้อยลง เนื่องจากวัยวุฒิที่มากขึ้นจึงเกิดการสร้างครอบครัวและมีบุตรก่อเกิดการลงหลักปักฐานแบบชั่วคราวในประเทศไทย และมีภาระที่ต้องลงทุนเพื่อการศึกษาของบุตรศึกษาอยู่ในประเทศมากขึ้น ก่อให้เกิดการส่งเงินกลับที่ค่อยๆ ลดลงตามช่วงอายุและจำนวนปีที่ทำงานในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดแรงจูงใจในการส่งเงินกลับจากลงทุนของ ศศิวิทย์ วงษ์มณฑา ที่ได้ระบุว่า แรงงานจะมีการส่งเงินกลับที่มากขึ้นหากเกิด

การลงทุนในประเทศต้นทางที่จากมา (ศศิวิทย์ วงษ์มณฑา. 2560) นั้นหมายถึง หากพิจารณาในทางตรงกันข้ามที่แรงงานชาติที่เกิดการลงทุนหลัก ปัจจุบันแบบชั่วคราวในไทยมีการลงทุนเพื่อการศึกษาของบุตรหลายที่มากขึ้นในประเทศปลายทาง นั้นจึงทำให้เกิดการส่งเงินกลับประเทศไทยค่อยๆ ลดลงตามช่วงอายุของบุตรที่จะมีภาระค่าใช้จ่ายที่มากขึ้นในประเทศไทย

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการเงิน

จากการกำหนดโมเดลเพื่อทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการเงิน ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของโมเดล โดยแสดงผลว่า มีค่า Chi-square Probability เท่ากับ 0.061 ค่า Chi-square Relative เท่ากับ 1.862 ค่า Goodness of Fit Index เท่ากับ 0.988 และ Root Mean Square Error of Approximation เท่ากับ 0.046 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องและความถูกต้องซึ่งจะต้องผ่านเกณฑ์การพิจารณาที่เป็นที่ยอมรับ (พุลพงศ์ สุขสว่าง, 2557, 141)

หมายเหตุ p-value หมายถึง ค่าสถิติที่แตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

ภาพ 2 แสดงโมเดลรูปแบบเส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ภาพ 2 อธิบายถึงการหาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร โดยที่ผ่านการตกแต่งแล้ว ซึ่งสรุปได้ว่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 มี 6 เส้นทาง และนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มี 1 เส้นทาง ซึ่งเส้นทางทั้ง 7 สามารถนำค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของแต่ละสมการโครงสร้างมาเขียนเส้นทางของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ผ่านการตกแต่งแบบความสัมพันธ์ให้เป็นแบบจำลองที่ประหยัดเพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความสัมพันธ์ที่ดีที่สุดซึ่งจากรูปแบบความสัมพันธ์ตามสมมติฐานที่ผ่านการตกแต่ง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีความสัมพันธ์ที่ดีที่สุดแล้ว จึงนำรูปแบบความสัมพันธ์ ดังกล่าวมาหาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และผลรวมอิทธิพลได้ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และผลรวมอิทธิพล

ประเภทความสัมพันธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม REMM				
	YEA	CONS	DEPT	SAV	INV
ผลทางตรง : DE	0.000	0.000	-0.237	0.282	0.000
ผลทางอ้อม : IE	-0.033	0.025	-0.077	0.000	0.000
ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล : TE	-0.033	0.025	-0.314	0.282	0.000

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

จากตาราง 4 เมื่อวิเคราะห์เหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการเงินของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์ พบว่า

1) ตัวแปรที่มีเฉพาะอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจในการส่งเงินกลับมากที่สุด คือ พฤติกรรมทางการเงินด้านการออม และที่รองลงมา คือ ภาวะหนี้สิน

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.282 และ -0.237 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรทั้ง 2 ตัว เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจในการส่งเงินกลับของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์

จากประเด็นตัวแปรที่มีเฉพาะอิทธิพลทางตรงนี้ สามารถอธิบายได้ว่าการออมเป็นปัจจัยที่มีผลทางตรงต่อการส่งเงินกลับในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อใดที่แรงงานมีเงินออมมาก แรงงานจะเกิดการส่งเงินกลับประเทศมาก ในทางตรงข้ามเมื่อใดก็ตามที่แรงงานมีเงินอมน้อยก็จะเกิดการส่งเงินกลับน้อยเช่นกัน เมื่อพิจารณาแล้วการส่งเงินกลับของแรงงานนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงินออมแต่เพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับรายได้ที่ได้รับของแรงงานด้วย เพราะถ้าเมื่อใดก็ตามที่แรงงานได้รับรายได้มากก็จะทำให้เกิดการออมมากและมีเงินเหลือพอส่งกลับบ้านด้วยเช่นกัน ในทางตรงข้ามเมื่อใดก็ตามที่แรงงานได้รับรายได้ก็น้อยก็จะทำให้เกิดการอมน้อยและเกิดการส่งเงินกลับน้อย เช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเรื่องภาวะหนี้สินซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลทางตรงต่อการส่งเงินกลับในทิศทางตรงกันข้าม สามารถอธิบายได้ว่าเมื่อใดที่แรงงานมีหนี้สินมาก แรงงานจะเกิดการส่งเงินกลับประเทศน้อย ในทางตรงข้ามเมื่อใดก็ตามที่แรงงานมีหนี้สินน้อยก็จะเกิดการส่งเงินกลับมาก

2) ตัวแปรที่มีเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมต่อแรงจูงใจในการส่งเงินกลับมากที่สุด คือ พฤติกรรมทางการเงินด้านการอุปโภคบริโภค และที่รองลงมา คือ จำนวนปีที่ทำงานในประเทศไทยและภาวะหนี้สินตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.025 -0.033 และ -0.077 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรทั้ง 3 ตัวเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมซึ่งต้องผ่านตัวแปรอื่นๆ ก่อนแล้วจึงจะมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการส่งเงินกลับ

เมื่อพิจารณาตัวแปรพฤติกรรมทางการเงินด้านการอุปโภคบริโภคซึ่งมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางเดียวกันสามารถอธิบายได้ว่าการอุปโภคบริโภคของแรงงานจะส่งผลต่อการส่งเงินกลับ หากมีการอุปโภคบริโภคมากก็จะเกิดการส่งเงินกลับมาก ในทางตรงกันข้ามนั้นหากมีการอุปโภคบริโภคน้อย

ก็จะเกิดการส่งเงินกลับน้อย ประเด็นนี้หากวิเคราะห์ลงไปจะพบว่าปัจจัยที่จะก่อให้เกิดการอุปโภคบริโภคมากหรือน้อยอันจะนำไปสู่การส่งเงินกลับบ้านในท้ายที่สุดจะต้องมีเรื่องของรายได้เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย กล่าวคือเมื่อใดก็ตามแรงงานได้รับรายได้มากขึ้นก็จะทำให้เกิดการอุปโภคบริโภคมากขึ้นและจะส่งผลต่อให้เกิดการส่งกลับบ้านที่มากขึ้นด้วยเช่นกัน ในทางตรงข้ามเมื่อใดก็ตามที่แรงงานได้รับรายได้น้อยก็จะทำให้เกิดการอุปโภคที่น้อยลงและส่งผลต่อให้เกิดการส่งเงินกลับกลับน้อยลงเช่นกัน

เมื่อพิจารณาจำนวนปีที่ทำงานในประเทศไทยจะพบว่าค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมีทิศทางตรงกันข้ามกับแรงจูงใจในการส่งเงินกลับ กล่าวคือเมื่อจำนวนปีที่ทำงานในประเทศไทยที่มากขึ้นเรื่อยๆ จะทำให้เกิดการส่งเงินกลับได้น้อยลง สามารถอธิบายผลดังกล่าวได้ว่าแรงงานข้ามชาติที่อยู่ในไทยมานานจะมีของการลงหลักปักฐานในลักษณะชั่วคราว อันเนื่องมาจากการมีครอบครัวและมีลูก จึงทำให้จำนวนเงินที่ส่งกลับไปยังประเทศต้นทางมีจำนวนที่ลดน้อยลง เช่นเดียวกับตัวแปรภาวะหนี้สินที่ปรากฏค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางที่มีทิศทางตรงกันข้ามกับแรงจูงใจในการส่งเงินกลับอธิบายได้ว่าเมื่อใดที่แรงงานมีหนี้สินมากแรงงานจะเกิดการส่งเงินกลับประเทศน้อย ในทางตรงข้ามเมื่อใดก็ตามที่แรงงานมีหนี้สินน้อยก็จะเกิดการส่งเงินกลับมาก

3) ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อระดับพฤติกรรมทางการเงิน คือ ภาวะหนี้สินโดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางโดยรวมเท่ากับ -0.314 ซึ่งทั้งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมที่มีทิศทางตรงกันข้ามกับแรงจูงใจในการส่งเงินกลับ สะท้อนภาพให้เห็นว่าภาวะหนี้สินเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีผลอย่างมากกับการส่งเงินกลับเพราะมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่าหากเมื่อใดก็ตามแรงงานข้ามชาติมีรายจ่ายในประเทศไทยที่มากจนทำให้เกิดการกู้ยืม แรงงานข้ามชาติจะมีการส่งเงินกลับที่น้อยลงกว่าปกติในขณะเดียวกันเมื่อใดก็ตามแรงงานข้ามชาติมีรายจ่ายในประเทศไทยที่ไม่กระทบกับความเป็นอยู่หรือแทบไม่มีหนี้สินพวกเขาจะส่งเงินกลับประเทศมากขึ้น

จากประเด็นการที่ภาวะหนี้สิน พฤติกรรมทางการเงินด้านการออม พฤติกรรมทางการเงินด้านการอุปโภคบริโภคและจำนวนปีที่ทำงานในประเทศไทย เป็นอิทธิพลต่อการส่งเงินกลับบ้านของแรงงานข้ามชาติ ชาวเมียนมาร์ สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในประเทศปลายทางและหากมีเหลือจากการใช้จ่ายในประเทศปลายทางจึงจะส่งเงินให้กลับประเทศต้นทาง สอดรับกับงานวิจัยของอารีย์ จำปากลาง ที่ระบุว่าแรงงาน ต้องใช้เงิน 2 ใน 3 จากรายได้ต่อเดือนเพื่อใช้จ่ายในประเทศไทยและทำการส่งเงินกลับไม่เกิน 1 ใน 3 ของรายได้ที่ได้รับ (อารีย์ จำปากลาง, 2547) ซึ่งงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าภาวะหนี้สินเป็นอิทธิพลทางตรงที่จะกำหนดระดับของการส่งเงินกลับ เช่นเดียวกับ การอุปโภคบริโภคเป็นตัวแปร การออม และจำนวนปีที่ทำงานในประเทศไทยที่มีผลโดยอ้อมกับการส่งเงิน ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างต้องคำนึงถึงเงินที่จะใช้จ่ายในประเทศไทยเสียก่อนที่จะคิดคำนวณมูลค่าเงินที่จะส่งกลับไปยังประเทศต้นทางว่าจะส่งกลับมากน้อยในระดับใด

ข้อสรุปผลการวิจัย

จากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน มีการส่งเงินกลับทั้งหมด 339 คน คิดเป็นร้อยละ 84.75 แรงงานมีการส่งเงินกลับโดยเฉลี่ยต่อปี 10,709.73 บาท ในประเด็นการพิจารณาปริมาณการส่งเงินกลับจะพบว่า แรงงานมีแนวโน้มที่จะส่งเงินกลับน้อยลง เมื่อพิจารณาจำนวนปีที่ทำงานในประเทศไทยกับช่วงอายุ เนื่องจากวัยวุฒิที่มากขึ้นจึงเกิดการสร้างครอบครัวและมีบุตรก่อให้เกิดการลงหลักปักฐานแบบชั่วคราวในประเทศไทยจึงมีภาระที่ต้องลงทุนเพื่อการศึกษาของบุตรศึกษาอยู่ในประเทศมากขึ้น ขณะพิจารณาเรื่องความถี่ในการส่งเงินกลับพบว่าโดยค่าเฉลี่ยแล้วแรงงานข้ามชาติส่งเงินกลับ 5.57 ครั้งต่อปี ครั้งละ 1,922.75 บาท และเมื่อวิเคราะห์ประเด็นค่าเฉลี่ยในการส่งเงินกลับ โดยเทียบอัตราแลกเปลี่ยนพบว่า แรงงานเมียนมาร์จะเสียค่าใช้จ่ายในการส่งเงินกลับต่อ 1 ครั้งเท่ากับ 43.78 บาทและจำนวนปีโดยเฉลี่ยแรงงานข้ามชาติจะส่งกลับ

ประเทศผ่านเครือข่าย 243.85 บาทต่อปีต่อคน ซึ่งจำนวนเงินดังกล่าวประเทศไทยไม่ได้รับผลประโยชน์ใดๆ เนื่องจากเป็นการส่งเงินผ่านระบบเครือข่ายของชาวเมียนมาร์นั่นเอง

ขณะที่การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งเงินกลับบ้านพบว่า ตัวแปรที่มีเฉพาะอิทธิพลทางตรง คือ พฤติกรรมทางการเงินด้านการออม และภาวะหนี้สิน ขณะที่ตัวแปรที่มีเฉพาะอิทธิพลทางอ้อม คือ พฤติกรรมทางการเงินด้านการอุปโภคบริโภค จำนวนปีทำงานในประเทศไทยและภาวะหนี้สินตาม โดยรวมแล้วแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการส่งเงินกลับ คือ ภาวะหนี้สิน ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในประเทศปลายทางและหากมีเหลือจากการใช้จ่ายในประเทศปลายทางจึงจะส่งเงินให้กลับประเทศต้นทาง

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

จากการที่แรงงานข้ามชาติส่งกลับประเทศจะเสียค่าใช้จ่าย 243.85 บาทต่อปีต่อคนนั้น ค่าใช้จ่ายส่วนนี้ประเทศไทยไม่ได้รับผลประโยชน์ใดๆ เนื่องจากแรงงานข้ามชาติเลือกใช้บริการเครือข่ายชาวเมียนมาร์ด้วยกันในการส่งเงินกลับ เพราะค่าบริการที่ถูกกว่าการทำธุรกรรมกับธนาคารของไทย ดังนั้นหน่วยงานสถาบันการเงินของไทยควรที่จะปรับลดค่าธรรมเนียมในการส่งเงินกลับให้ถูก เพื่อดึงดูดเงินดังกล่าวให้กลับมาเป็นผลประโยชน์ของประเทศ

เอกสารอ้างอิง

Taro Yamane. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis**. (3rd ed.)

NewYork : Harper and Row Publication.

ดนัยกฤต อินทุฤทธิ์. (2560). พฤติกรรมทางการเงินและการส่งเงินกลับบ้านของแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาร์. คุษฎีนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

Inthurit, D. (2017). **Financial Behavior and Remittance of Myanmar Migrant Workers**. Doctoral dissertation. Chiang Mai : Maejo University. (in Thai).

พูลพงศ์ สุขสว่าง. (2557). หลักการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง. **วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวรวารสารนครินทร์**, 6(2), 136-145.

Suksawang, P. (2004). The Basics of Structural Equation Modeling. **Princess of Naradhiwas University Journal**, 6(2), 136-145. (in Thai).

ศศิวิทย์ วงษ์มณฑา. (2560). ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการส่งเงินกลับของแรงงานย้ายถิ่น: กรณีประเทศไทย. **วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์**. 35(2), 54 - 80.

Wongmonta, S. (2017). The Determinants of Migrant Remittance Behavior: A Thai Case Study. **Thammasat Economic Journal**, 35(2), 54 - 80. (in Thai).

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2546). เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิทยาทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ **หลักการ วิธีการ และการประยุกต์**. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. โรงพิมพ์เลียงเชียง.

Prasithrathsint, S. (2003). **Principles Methods and Applications of Multivariate Analysis for Social Sciences and Behavioral Science, National Institute of Development Administration**. Bangkok: Liang-Chaing Printing. (in Thai).

อารี จำปากลาย. (2552). แรงงานต่างชาติ เงินส่งกลับ และการมีบัญชีธนาคารในประเทศไทย. **จดหมายข่าวประชากรและการพัฒนาสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล**, 29(3), 3.

Jampaklay, A. (2009). Migrant Remittance and Having a Bank Account in Thailand. Population and Development Newsletter. **Institute for Population and Social Research, Mahidol University**, 29(3), 3. (in Thai).